

“मीठे बच्चे- यादको यात्राद्वारा नै तिम्रो कमाई जम्मा हुन्छ, तिमी घाटाबाट फाइदामा आउँछौ, विश्वको मालिक बन्दछौ ।”

प्रश्न:- सत्यको संगतले ताछ्छ कुसंगतले डुबाउँछ- यसको अर्थ के हो ?

उत्तर:- जब तिमी बच्चाहरूलाई सत्यको संगत अर्थात् बाबाको संगत मिल्छ तब तिम्रो चढ्ती कला हुन्छ । रावणको संगत कुसंगत हो, उसको संगतबाट तिमी तल गिर्छौ अर्थात् रावणले तिमीलाई डुबाउँछ, बाबाले पार लैजानुहुन्छ । बाबाको पनि कमाल छ, सेकेण्डमा यस्तो संगत दिनुहुन्छ जसबाट तिम्रो गति, सद्गति हुन्छ, त्यसैले उहाँलाई जादूगर पनि भनिन्छ ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरू यादमा बसेका थिए यसलाई भनिन्छ यादको यात्रा । बाबा भन्नुहुन्छ- योग अक्षर काममा नल्याऊ । बाबालाई याद गर, उहाँ हुनुहुन्छ आत्माहरूका पिता, परमपिता, पतित-पावन । उहाँ पतित-पावनलाई याद गर्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ- देहका सबै सम्बन्धलाई छोडेर एक बाबालाई याद गर । भनिन्छ नि- *आप मुये मर गई दुनिया* (आफू मरेपछि दुनियाँ मर्छो)... देह सहित देहका जति पनि सम्बन्ध आदि देखिन्छन्, उनलाई याद नगर । एक बाबालाई नै याद गर्छौ भने तिम्रा पाप जल्नेछन् । तिमी जन्म-जन्मान्तरका पाप आत्माहरू हौ नि । यो हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ । सत्ययुग हो पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ । अब पाप सबै काटिएर पुण्य कसरी जम्मा हुन्छ ? बाबाको यादबाट नै जम्मा हुनेछ । आत्मामा मन-बुद्धि छ नि । त्यसैले आत्मालाई बुद्धिले याद गर्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रा जति पनि मित्र-सम्बन्धी छन्, ती सबैलाई भुल । ती सबैले एक-अर्कालाई दुःख दिन्छन् । एकले काम कटारी चलाउने पाप गर्छन्, अर्को पाप फेरि के गर्छन् ? जो बाबा सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई बेहदको सुख दिनुहुन्छ अर्थात् स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ, उहाँलाई सर्वव्यापी भन्छन् । यो पाठशाला हो, तिमी आएका छौ यो पढ्न । यी लक्ष्मी-नारायण हुन् तिम्रा लक्ष्य-उद्देश्य । अरू कसैले यस्तो भन्न सक्दैनन् । तिमी जान्दछौ- अब हामी पवित्र बनेर पवित्र दुनियाँको मालिक बन्नु छ । हामी नै विश्वका मालिक थियौं । पूरा ५ हजार वर्ष भयो । देवी-देवताहरू विश्वका मालिक हुन् नि । कति उँच पद छ । अवश्य यो बाबाले नै बनाउनुहुन्छ । बाबालाई नै परमात्मा भनिन्छ, उहाँको वास्तविक नाम हो शिव तर धेरै नाम राखेका छन् । जसरी बम्बईमा बबुलनाथको मन्दिर छ अर्थात् काँडाको जंगललाई फूलको बगैँचा बनाउनेवाला हुनुहुन्छ । नत्रभने उहाँको वास्तविक नाम एउटै शिव हो, यिनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ तैपनि नाम शिव नै हो । तिमीले यी ब्रह्मालाई याद गर्नु छैन । यी त देहधारी हुन् । तिमीले याद गर्नु छ विदेहीलाई । तिम्रो आत्मा पतित बनेको छ, यसलाई पावन बनाउनु छ । भन्ने पनि गरिन्छ- महान् आत्मा, पाप आत्मा । महान् परमात्मा भनिदैन । आफूलाई परमात्मा वा ईश्वर पनि कसैले भन्न सक्दैन । भन्ने पनि गरिन्छ- महात्मा, पवित्र आत्मा । संन्यासीले संन्यास गर्छन्, त्यसैले पवित्र आत्मा हुन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- ती पनि सबैले पुनर्जन्म लिन्छन् । देहधारीहरूले पुनर्जन्म अवश्य लिनुपर्छ । विकारबाट जन्म लिएर जब ठूला हुन्छन् तब संन्यास गर्छन् । देवताहरूले त यस्तो गर्दैनन् । उनीहरू त सदा पवित्र हुन्छन् । बाबा अहिले तिमीलाई आसुरीबाट दैवी बनाउनुहुन्छ, दैवी गुण धारण गरेपछि दैवी सम्प्रदाय बन्दछ । दैवी सम्प्रदाय रहन्छ सत्ययुगमा, आसुरी सम्प्रदाय रहन्छ कलियुगमा । अहिले छ संगम युग । अहिले तिमीलाई बाबा मिल्नुभएको छ, भन्नुहुन्छ- अब तिमीलाई फेरि दैवी सम्प्रदायको अवश्य बन्नु छ । तिमी यहाँ आएका नै छौ दैवी सम्प्रदायको बन्न । दैवी सम्प्रदायलाई अथाह सुख हुन्छ । यस दुनियाँलाई भनिन्छ हिंस्रक, देवताहरू छन्, अहिंस्रक ।

बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरू, बाबालाई याद गर । तिम्रा जो गुरुहरू छन्, उनीहरू पनि सबै देहधारी हुन् । अब तिमी आत्माहरूले परमात्मा बाबालाई याद गर्नु छ । सुख तब मिल्छ जब तिमी पुण्य आत्मा बन्दछौ । ८४ जन्मपछि नै तिमी पाप आत्मा बन्दछौ । अहिले तिमीले पुण्य जम्मा गर्छौ । योगबलबाट पापहरू खतम गर्छौ । यस यादको यात्राबाट नै तिमी विश्वका मालिक बन्दछौ । तिमी विश्वका मालिक यथार्थमा थियौ नि । त्यो फेरि कहाँ गयो, यो पनि बाबाले नै बताउनुहुन्छ । तिमीले ८४ जन्म लियौ, सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी बन्थौ । भन्ने पनि गरिन्छ- भक्तिको फल भगवान् ले दिनुहुन्छ । भगवान् कुनै देहधारीलाई भनिदैन । उहाँ हुनुहुन्छ नै निराकार शिव । उहाँको शिवरात्रि मनाइन्छ भने अवश्य आउनुहुन्छ नि । तर भन्नुहुन्छ- मैले तिम्रो जस्तो जन्म लिन, मैले शरीर लोन (उधारो) लिनुपर्छ । मेरो आफ्नो शरीर छैन । यदि भएको भए त्यसको नाम हुन्थ्यो । ब्रह्मा नाम त यिनको आफ्नो हो । यिनले संन्यास गरे अनि ब्रह्मा नाम राखियो । तिमी हौ ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू । नत्रभने ब्रह्मा कहाँबाट आए । ब्रह्मा हुन्

शिवका पुत्र । शिव बाबा आफ्ना बच्चा ब्रह्मामा प्रवेश गरेर तिमीलाई ज्ञान दिनुहुन्छ । ब्रह्मा, विष्णु, शंकर पनि उहाँका बच्चाहरू हुन् । निराकार बाबाका सबै बच्चाहरू निराकार हुन् । आत्माहरू यहाँ आएर शरीर धारण गरेर पार्ट बजाउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै पतितहरूलाई पावन बनाउन । मैले यस शरीरको लोन लिन्छु । शिव भगवानुवाच हो नि । कृष्णलाई त भगवान् भन्न सकिदैन । भगवान् त एउटै हुनुहुन्छ । कृष्णको महिमा नै बेग्लै छ । पहिला नम्बरका देवी-देवता हुन् राधा-कृष्ण, जो स्वयंवर पछि फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन् । तर यो कसैले जान्दैनन् । राधा-कृष्णको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन । उनीहरू फेरि कहाँ जान्छन् ? राधा-कृष्ण नै स्वयंवरपछि फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन् । दुवै बेग्ला-बेग्लै महाराजाहरूका बच्चा हुन् । त्यहाँ अपवित्रताको नाम हुँदैन किनकि ५ विकार रूपी रावण नै हुँदैन । हो नै रामराज्य । अब बाबा आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने तिम्रो पाप काटिनेछ । तिमी सतोप्रधान थियौ, अब तमोप्रधान बनेका छौ, घाटा परेको छ, फेरि जम्मा गर्नु छ । भगवान्लाई व्यापारी पनि भनिन्छ । कोही विरलैले उहाँसँग व्यापार गर्छन् । जादूगर पनि उहाँलाई भनिन्छ, कमाल गर्नुहुन्छ, सारा दुनियाँको सद्गति गर्नुहुन्छ । सबैलाई मुक्ति-जीवनमुक्ति दिनुहुन्छ । जादूको खेल हो नि । मनुष्यले, मनुष्यलाई दिन सक्दैनन् । तिमीले ६३ जन्म भक्ति गर्दै आएका हौ, यस भक्तिबाट कसैले सद्गति प्राप्त गरेका छन् त ? कोही छ जसले सद्गति देओस् ? हुन सक्दैन । एउटा पनि फर्केर जान सक्दैन । बेहदका बाबा नै आएर सबैलाई फर्काएर लिएर जानुहुन्छ । कलियुगमा अनेक राजाहरू छन् । त्यहाँ तिमीले कहाँ राज्य गर्दछौ र ? बाँकी सबै आत्माहरू मुक्तिमा जान्छन् । तिमी जान्छौ जीवनमुक्तिमा, मुक्तिधाम हुँदै । यो चक्र घुमिरहन्छ । अहिले तिमी आत्माहरूलाई दर्शन भएको छ यस सृष्टि चक्रको, रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको । तिमी नै यस ज्ञानबाट नरबाट नारायण बन्छौ । देवताहरूको राजधानी स्थापना भइसकेपछि फेरि तिमीलाई ज्ञानको आवश्यकता रहँदैन । भक्तहरूलाई भगवानले फल दिनुभयो, आधा कल्प सुखको, फेरि रावण राज्यमा दुःख शुरू हुन्छ । बिस्तार-बिस्तारै सिँढी उत्रिन्छन् । तिमी सत्ययुगमा हुँदा पनि एक दिन जुन बित्छ, सिँढी उत्रिनुपर्ने हुन्छ । तिमी १६ कला सम्पूर्ण बन्छौ, फेरि सिँढी उत्रिदै रहन्छौ । सेकेण्ड सेकेण्ड टिक-टिक भइरहन्छ । उत्रिदै जान्छन् । समय बित्दै-बित्दै यस स्थानमा आइपुगेका छौ । त्यहाँ पनि त यसरी नै समय बित्दै जानेछ । हामी सिँढी चढ्छौ एकदम छिटै । फेरि सिँढी उत्रिनु छ जुम्न जस्तै ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म सर्वको सद्गति गर्नेवाला हुँ । मनुष्यले, मनुष्यको सद्गति गर्न सक्दैनन् किनकि उनीहरू विकारबाट पैदा हुन्छन्, पतित छन् । वास्तवमा कृष्णलाई नै सच्चा महात्मा भन्न सकिन्छ । यी महात्माहरूले त फेरि पनि विकारबाट जन्म लिएर संन्यास गर्छन् । ती त हुन् देवता । देवताहरू सधैं पवित्र हुन्छन् । तिनमा कुनै विकार हुँदैन । त्यसलाई भनिन्छ नै निर्विकारी दुनियाँ, यसलाई भनिन्छ विकारी दुनियाँ । पवित्रता छैन (नो प्युरिटी) । चलन कति खराब छ । देवताहरूको चलन त बडो राम्रो हुन्छ । सबैले उनलाई नमस्ते गर्छन् । चरित्र उनीहरूको धेरै राम्रो हुन्छ तब त अपवित्र मनुष्यले ती पवित्र देवताहरूको अगाडि शिर निहुराउँछन् । अहिले त लडाईँ-भगडा के-के भइरहन्छ । बडो हंगामा छ । अहिले त रहने पनि स्थान छैन । चाहन्छन् मनुष्य कम हुन् । तर यो त बाबाको नै काम हो । सत्ययुगमा धेरै कम मनुष्य हुन्छन् । यति सबै शरीरको होलिका हुन जान्छ, बाँकी सबै आत्माहरू जानेछन् आफ्नो स्वीट होम (मुक्तिधाम) मा । सजाय त नम्बरवार अवश्य भोग्छन् । जो पूरा पुरुषार्थ गरेर विजय मालाका दाना बन्छन्, उनीहरू सजायबाट छुट्छन् । माला एक जनाको मात्रै त हुँदैन । जसले उनीहरूलाई यस्तो बनाए उहाँ हुनुहुन्छ फूल । फेरि छन् जोडी (मेरु), प्रवृत्ति मार्ग हो नि । त्यसैले जोडीको माला हुन्छ । सिंगलको माला हुन सक्दैन । संन्यासीहरूको माला हुन सक्दैन । ती हुन् निवृत्ति मार्गवाला । उनले प्रवृत्ति मार्गवालालाई ज्ञान दिन सक्दैनन् । पवित्र बन्नको लागि उनीहरूको छ हृदको संन्यास, ती हुन् हठयोगी । यो हो राजयोग, राजाई प्राप्त गर्नको लागि बाबाले तिमीलाई यो राजयोग सिकाउनुहुन्छ । बाबा हरेक ५ हजार वर्षपछि आउनुहुन्छ । आधा कल्प तिमीले सुखमा राजाई गर्छौ, फेरि रावण राज्यमा बिस्तार-बिस्तारै तिमी दुःखी हुन्छौ । यसलाई भनिन्छ सुख-दुःखको खेल । तिमी पाण्डवहरूलाई विजय दिलाउनुहुन्छ । अहिले तिमी हौ पण्डा । घर जाने यात्रा गराउँछौ । ती यात्रा त मनुष्यले जन्म-जन्मान्तर गर्दै आएका हुन् । अब तिम्रो यात्रा हो घर जाने । बाबा आएर सबैलाई मुक्ति-जीवनमुक्तिको मार्ग बताउनुहुन्छ । तिमी जीवनमुक्तिमा, बाँकी सबै मुक्तिमा जान्छन् । हाहाकार पछि फेरि जय-जयकार हुनेछ । अब कलियुगको अन्त्य हुँदैछ । आपद-विपद त धेरै आउनु छ, फेरि त्यस समयमा तिमी यादको यात्रामा रहन सक्दैनौ किनकि हंगामा धेरै हुन्छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— अब यादको यात्रालाई बढाउँदै जाऊ तब पाप भस्म हुनेछ, फेरि

जम्मा पनि गर । सतोप्रधान त बन । बाबा भन्नुहुन्छ— म हर कल्पको पुरुषोत्तम संगमयुगमा आउँछु । यो त धेरै सानो ब्राह्मणहरूको युग हो । ब्राह्मणको निशानी चोटी (शिखा) हुन्छ । ब्राह्मण, देवता, वैश्य, शूद्र— यो चक्र घुमिरहन्छ । ब्राह्मणहरूको धेरै सानो कुल छ, यस छोटो युगमा बाबा आएर तिमीलाई पढाउनुहुन्छ । तिमी बच्चा पनि हो भने विद्यार्थी पनि हो, अनुयायी (फलोअर्स) पनि हो । एउटैका हो । यस्तो कोही मनुष्य छैन जो बाबा पनि हुन्, शिक्षा दिनेवाला शिक्षक पनि हुन्, सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनेवाला हुन्, फेरि साथ लिएर जाऊन् । यस्तो कोही पनि मनुष्य हुन सक्दैन । यी कुरा अहिले तिमीले बुझ्दछौ । सत्ययुगमा पनि पहिला-पहिला धेरै सानो वृक्ष हुन्छ, बाँकी सबै शान्तिधाम जान्छन् । बाबालाई भनिन्छ सर्वका सद्गति दाता । बाबालाई बोलाउँछन्— हे पतित-पावन बाबा आउनुहोस् । अर्कोतर्फ फेरि भन्छन् परमात्मा कुकुर-बिरालो, दुङ्गा-मुढा सबैमा हुनुहुन्छ । बेहदका बाबाको अपकार गर्छन् । बाबा जसले विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँको बदनाम (डिफेम) गर्छन् । यसलाई नै भनिन्छ रावणको संगतदोष । सत्यको संगतले तार्छ, कुसंगतले डुबाउँछ । रावणराज्य शुरू भएपछि तिमी गिर्न थाल्छौ । बाबा आएर तिम्रो चढ्ती कला बनाउनुहुन्छ । बाबा आएर मनुष्यलाई देवता बनाउनुहुन्छ तब सबैको भलो हुन्छ । अहिले त सबै यहाँ छन्, बाँकी जति पनि बाँकी छन्, ती आउँदै रहन्छन् । जबसम्म निराकारी दुनियाँबाट सबै आत्माहरू आइसक्दैनन्, तिमी परीक्षामा पनि नम्बरवार पास हुँदै जानेछौ । यसलाई भनिन्छ रूहानी कलेज । रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई पढाउन आउनुहुन्छ, रावणराज्य आएपछि शरीर छोडेर अपवित्र राजा बन्छन् र पवित्र देवताहरूलाई शिर झुकाउन थाल्यौ । आत्मा नै पतित अथवा पावन बन्दछ । आत्मा पतित छ भने शरीर पनि पतित मिल्छ । सच्चा सुनमा मिलावट भएपछि गहना पनि त्यस्तै हुन जान्छ । अब आत्माबाट खाद कसरी निस्कन्छ ? योग अग्नि चाहिन्छ, त्यसबाट तिम्रो विकर्म विनाश हुन जान्छ । आत्मामा चाँदी, तामा, फलाम परेको छ । यो हो खाद । आत्मा सच्चा सुन हो । अहिले झुटो बनिसकेको छ । त्यो खाद कसरी निस्कन्छ ? यो हो योग अग्नि, ज्ञान चितामा बसेका छौ । पहिला थियौ काम चितामा । बाबाले ज्ञान चितामा बसाउनुहुन्छ । ज्ञानसागर बाबा बाहेक अरू कसैले पनि ज्ञान चितामा बसाउन सक्दैन । मनुष्यले भक्तिमार्गमा कति पूजा गर्छन्, तर कसैलाई जान्दैनन् । अहिले तिमीले सबैलाई जानिसकेका छौ । तिमी सबै देवता बन्छौ अनि पूजाको कुरा नै खतम हुन जान्छ । जब रावण राज्य शुरू हुन्छ तब भक्ति शुरू हुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सजायबाट मुक्त हुनको लागि विजय मालाको दाना बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ, रूहानी पण्डा बनेर सबैलाई शान्तिधाम घरको यात्रा गराउनु छ ।
- २) यादको यात्रालाई बढाउँदै-बढाउँदै सबै पापबाट मुक्त हुनु छ । योग अग्निबाट आत्मालाई सच्चा सुन बनाउनु छ, सतोप्रधान बन्नु छ ।

वरदानः— सुख स्वरूप बनेर हर आत्मालाई सुख दिनेवाला मास्टर सुखदाता भव

जो बच्चाले सधैं यथार्थ कर्म गर्छ उसलाई त्यस कर्मको प्रत्यक्षफल खुशी र शक्ति मिल्छ । उसको दिल सधैं प्रसन्न रहन्छ, उसलाई संकल्पमा मात्र पनि दुःखको लहर आउन सक्दैन । संगमयुगी ब्राह्मण अर्थात् दुःखको नाम-निशान हुँदैन किनकि सुखदाताको सन्तान हुन् । यस्ता सुखदाताका सन्तान स्वयम् पनि मास्टर सुखदाता हुन्छन् । उनीहरूले हर आत्मालाई सधैं सुख दिन्छन् । उनीहरूले कहिल्यै न दुःख दिन्छन् न दुःख लिन्छन् ।

स्लोगनः— मास्टर दाता बनेर सहयोग, स्नेह र सहानुभूति दिनु— यही रहमदिल आत्माको निशानी हो ।

❀ **शब्दार्थः—** १. होलिका— राक्षसराज हिरण्यकश्यपकी बहिनी २. होलिका दहन— होली पर्वमा उल्लेखित प्रसङ्ग । आगोले जलाउन नसक्ने वरदान प्राप्त भएर पनि होलिकाले अधर्मको साथ दिँदा आगोमा जल्न पुगिन्, भक्त प्रल्हाद चाहिँ जलेनन् ।